

[Gert Petersen]

Jeg vil godt gøre en bemærkning til 3 te-mær.

For det første må forsvarsministeren meget undskylde, at jeg sagde 20 pct. og ikke 15 pct. Men jeg synes altså stadig væk, at 15 pct. i realvækst, i reale priser, i faste priser, er en ganske betydelig stigning fra 1974 til i dag, i betragtning af at den disponible real-løn i dag er nede på 1974-niveauet. Jeg troede i sin tid, at dette havde noget at gøre med socialdemokratiets tale om en nulløsning. Det var, ligesom om man havde en vis skam i livet på det tidspunkt, men det varede altså ikke så længe.

Det andet spørgsmål, jeg vil beskæftige mig med, er den omstændighed, at forsvarsministeren helt afholder sig fra at gå ind i en realdebat om en krigssituation i Danmark. Han siger: Gert Petersen ved jo godt, hvad der ville ske, hvis vi afrustedede – underforstået: så var der nogle slemme nogle, der kom og tog os.

Forsvarsministeren gik klogeligt uden om, at jeg udtrykkelig sagde, at hvis ikke man vil afrustning, så må der dog i det mindste en nedrustningspolitik i stedet for det, man er i færd med. Så lad os diskutere, om ikke Danmark kan bidrage til en ændret situation i positiv retning igennem en reduktion af de militære udgifter og det militære forsvar. Der er simpelt hen ikke tid til at tage den diskussion nu, det erkender jeg. Jeg skal ikke binde mit parti med hensyn til hr. Bilgrav-Nielsens forslag, tanke eller idé. En gang ved lejlighed vil nogle referere for hr. Bilgrav-Nielsen, hvad jeg har sagt om en forsvarskommission. Men jeg skal indrømme, at umiddelbart forekommer ideen mig at være rigtig. Det er altså helt på mine egne vegne, jeg taler. Jeg vil gerne have lejlighed til at få gennemdiskutere, hvad der vil ske i Danmark i en krigssituation. Jeg er af den overbevisning, at det vil være en katastrofe af dimensioner, som langt overgår, hvad vi oplevede i Europa under anden verdenskrig, hvis det skulle komme til en krig i Danmark. Jeg tror, hr. Knud Damgaard var inde på, at uanset hvordan vi forholdt os, så ville det være ret svært for Danmark at holde sig uden for følgerne af en eventuel atomkrig. Det er jeg egentlig enig med hr. Knud Damgaard i. Derfor mener jeg, at krigsforebyggelse er Danmarks eneste redning. Derfor mener jeg, at forsvarspolitikken må indrettes herpå, og jeg har den

overbevisning, at en nedrustningslinje vil have en krigsforebyggende effekt, modsat den politik, vi hidtil har ført, og modsat den politik, der her lægges op til.

Dermed kommer jeg til min tredje bemærkning. Det er ganske tydeligt – det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget – at der lægges op til en ændring af den danske forstærkningspolitik. Den danske forstærkningspolitik har været ganske klart beskrevet i lovene fra 1960. Jeg tror, det senest var i 1973, man havde formuleringen, og dér gives der klart udtryk for, at der kun hentes NATO-forstærkninger til Danmark, hvis Danmark bliver udsat for et angreb. Igennem de sidste 2-3 år har der været rumlerier om, at dette princip skulle ændres. NATO-forstærkninger skulle komme til Danmark i en krisesituation på et tidligt stadium af en spændingsperiode, som der stod i forsvarskommandoens redegørelse. Og her ser jeg også helt nye formuleringer: muligheden for at modtage allierede forstærkninger til understøttelse af forsvaret af dansk område. Når den samlede forstærkningsplan for Europa foreligger, så vil man søge klarlagt vilkår osv. og tage stilling til en eventuelt nødvendig justering af den hidtidige forstærkningspolitik.

Dermed har man erkendt, at der er lagt op til et brud med den hidtidige forstærkningspolitik. »Justering« er et pænere ord for »brud«. Dermed har Danmark indrangeret sig i en strategi, som er med til at øge den internationale spænding, modsat den forsvarsstrategi, jeg er tilhænger af, og som jeg tror Danmark burde følge, hvis vi vil bidrage til en formindskelse af den internationale spænding.

Arentoft (FP):

Jeg vil først gerne sige tak til forsvarsministeren for svaret og for, at ministeren understregede, at han gerne vil have en dialog i gang mellem ministeren og forsvarsudvalget; det ser jeg frem til med stor forventning.

Ligeledes med hensyn til spørgsmålet om en formålsparagraf. Det er da rigtigt, at det står i bemærkningerne, men der er bare det at sige til det, at når først loven er vedtaget og sendt ud og måske ligger på tjenestestederne og andre steder, så er bemærkningerne